

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 8Co/40/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3521201916
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Sopková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3521201916.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Sopkovej a členiek senátu JUDr. Dariny Legerskej a JUDr. Ivce Čelkovej v spore žalobcu A. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. C. B. D., A. XXXX/XX, zastúpeného Advokát CIBULKA, s.r.o, so sídlom Trenčín, Hodžova 1488/53, IČO: 55 673 121, proti žalovanému E. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. C. B. D., G. X. XXXX XXX/X, o vydanie vecí, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. NM-11C/24/2021-122 zo dňa 30. mája 2023 v spojení s dopĺňacím rozsudkom č.k. NM-11C/24/2021-143 zo dňa 25. júla 2023, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku, ktorým bola žaloba zamietnutá a v súvisiacich výrokoch o trovách konania a o priznaní svedočného, p o t v r d z u j e.

II. Žalovanému proti žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanému vydať mu príklepovú vŕtačku značky BOSCH - farba zelená, ručnú elektrickú pílu značky MAKYTA - farba červená, akumulátorový skrutkovač značky MACTEC MT07'E - farba červenočierna, 1 ks vodováhy o dĺžke 200 cm, 1 ks vodováhy o dĺžke 170 cm, 1 ks elektrického predlžovacieho červeného kábla o dĺžke 20 m, 1 ks elektrického predlžovacieho červeného kábla o dĺžke 10 m, tesárske kladivo so železnou rúčkou, sekeru s drevenou rúčkou, veľký antikorový hobel' s modrou rúčkou, malý antikorový hobel' s modrou rúčkou, murársku lopatku s drevenou rúčkou, naberačku s drevenou rúčkou, lopatku s drevenou rúčkou, krompáč s drevenou rúčkou, 30 ks trubkového lešenia s 5 ks podlážok pod lešenie, 2 ks špachtel' s drevenou rúčkou, a to v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku (po zmene žaloby pripustenej uznesením súdu zo dňa 21.11.2022). Žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % a výrokom III. priznal svedkovi E. C. F. náhradu svedočného vo výške 18,36 Eur, ktoré uložil žalobcovi zaplatiť svedkovi v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Dopĺňacím rozsudkom zo dňa 25.07.2023 konanie v časti o vydanie veľkej rozbrusovačky, rezačky na obklady a dlažbu, miešadla, 1 ks vodováhy, 2 ks neónových svietidiel a rádia zastavil.

2. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie popísal skutkové zistenia z vykonaného dokazovania: sporové strany sa v mesiaci august 2020 dohodli, že žalobca pre žalovaného vykoná rekonštrukčné

práce v priestoroch kotolne na adrese Ul. H. H.I. XXXX, B. C. B. D.. Uvedené priestory boli stavebne určené a prevádzkované ako kotolňa. Žalovaný, ktorý je členom športového klubu A. J. B. C. B. D., mal záujem tieto priestory spoločne s členmi športového klubu využívať na športové účely a za týmto účelom ich bolo potrebné zrekonštruovať. Predmetné priestory sú vo vlastníctve Mestského bytového podniku B. C. B. D. H., so sídlom B. C. B. D., D. XXXX/XX. Tieto priestory mal žalovaný k dispozícii od vlastníka bez právneho dôvodu,

„na dobré slovo“ s tým, že vlastník priestorov uzatvorí so športovým klubom nájomnú zmluvu po udelení súhlasu valného zhromaždenia spoločnosti Mestského bytového podniku B. C. B. D. H.. Uvedené priestory od júna 2020 do uzatvorenia nájomnej zmluvy okrem žalovaného a členov športového klubu A. J. B. C. B. D., využívali členovia futbalového klubu K. B. C. B. D., pracovník Mestského bytového podniku B. C. B. D. a v čase rekonštrukcie pracovníci podieľajúci sa na rekonštrukcii kotolne. Nájomnú zmluvu k uvedeným priestorom mal žalovaný v rámci športového klubu A. J. B. C. B. D. uzatvorenú dňa 16.11.2020 po súhlase valného zhromaždenia uznesením zo dňa 27.10.2020. Za účelom rekonštrukcie priestorov kotolne si žalobca po vykonaní práce v L. v mesiaci august 2020, zložil do priestorov kotolne za pomoci žalovaného pracovné náradie a lešenárske trubky. Dňa 30.08.2020 žalobca vykonával práce u C. C., pracovné náradie s výnimkou lešenárskych trubiek bolo za súčinnosti žalovaného vydané z priestorov kotolne a prevezené žalobcom k C. C. na aute C. C.. Po vykonaní prác v rozsahu 1 dňa bolo prevezené k žalobcovi a následne na vykonanie ďalšej žalobcovej zákazky prevezené

k M. C., kde žalobca vykonával prerábku bytu v mesiaci september, cca

1 mesiac. Po prácach u M. C. prišiel žalobca v mesiaci september na vykonávanie prác a dozoru do priestorov kotolne, kde však potom, ako sa nedohodol so žalovaným na tom, aby do priestorov kotolne nechodil C. A., prestal dohodnuté práce a dozor vykonávať. Medzi stranami nebola sporná tá skutočnosť, že žalobca do priestorov kotolne doviezol pracovné náradie a lešenárske trubky, ani tá skutočnosť, že žalobca na vykonanie zákaziek u C. C. a M. C. používal pracovné náradie. Spornou medzi stranami zostala tá skutočnosť, či všetko pracovné náradie bolo prevezené naspäť do priestorov kotolne. Žalobca zotrváva na svojom tvrdení, že do priestorov kotolne bolo prevezené po vykonaní jeho zákaziek všetko pracovné náradie s výnimkou trubkového lešenia, ktoré pri vykonávaní zákaziek nepotreboval. Dňa 24.04.2021, kedy bolo pracovné náradie a trubkové lešenie vyložené žalovaným pred priestory kotolne, nebolo vyložené všetko, o čom predložil aj fotodokumentáciu. Preto žiada vydanie tých vecí, ktoré vyložené neboli. Žalovaný tvrdil, že žalobcovi pred priestory kotolne vyložil všetky veci patriace žalobcovi, ktoré sa nachádzali v priestoroch kotolne. Skutočnosť, že v priestoroch kotolne sa potom nenachádzali žiadne žalobcove veci, preukazuje výpoveďami svedkov, syna žalovaného, E. C. F., C. A., a nebohého D. N..

3. Súd prvej inštancie uviedol, že ako vyplýva zo žalobcom uplatneného práva na vydanie vecí v zmysle ust. § 137 písm. a) CSP, žalobca sa domáha vydania pracovného náradia a trubkového lešenia, ktoré má žalovaný zadržiavať bez právneho dôvodu. V danom prípade je súd toho názoru, že žalobca sa domáha vydania bezdôvodného obohatenia, a to bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu. Je pravdou, že sporové strany sa ústne dohodli, že žalobca pre žalovaného vykoná rekonštrukčné práce v priestoroch kotolne, ako aj to, že si žalobca zloží pracovné náradie a trubkové lešenie v priestoroch kotolne, avšak v čase, t.j. v auguste 2020, kedy k tejto dohode došlo, žalovaný nemal žiadne oprávnenie, ani ako majiteľ, ani ako prenajímateľ, prebrať na seba záväzok prípadnej úschovy a s tým súvisiacich opatrení zabezpečenia žalobcových uložených vecí pred stratou a poškodením a neniesol tak zodpovednosť ako uschovávateľ za žalobcove veci. Nájomnú zmluvu mal žalovaný uzatvorenú až dňom 06.11.2020. Preto, ak k odcudzeniu, alebo strate predmetných vecí došlo, keďže priestory kotolne boli k dispozícii aj futbalovému klubu, pracovníkovi mesta a členom športového klubu, táto zodpovednosť neprechádza na žalovaného. Žalovanému nebolo preukázané obvinenie z priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, toto konanie bolo zastavené. Rovnako tak nebolo vznesené obvinenie z prečinu krádeže, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie. V predmetnom konaní bolo preukázané výsluchmi svedkov, E. C. F., C. A., a nebohého D. N., že z priestorov kotolne boli vyložené všetky žalobcove veci a žalovaný jeho iné veci titulom bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu, nezadržiava. Z týchto dôvodov súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

4. V časti o vydanie veľkej rozbrusovačky, rezačky na obklady a dlažbu, miešadla, 1 ks vodováhy, 2 ks neónových svietidiel a rádia konanie zastavil podľa § 225 ods. 1, § 145 ods. 2, § 146 ods. 1 CSP z dôvodu späťvzatia žaloby v tejto časti. O nároku na náhradu trov konania strán sporu súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku a priznal žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu

100 %, pretože žalovaný bol v konaní plne úspešný. V zmysle § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. O svedočnom rozhodol súd prvej inštancie podľa § 258 ods. 1, 3 CSP a svedkovi E. C. F. v súvislosti s jeho účasťou na pojednávaní dňa 22.11.2022, po výsluchu dňa 24.11.2022 priznal náklady vo výške

2 x 9,18 Eur, t.j. spolu 18,36 Eur, ktoré spočívali v cestovnom vlakom z O. O. a späť.

5. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, v ktorom namietal odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ CSP a žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Uviedol, že rozsudok súdu prvej inštancie je zmätočný, z jeho odôvodnenia nie je zrejmé, z akého dôvodu bola žaloba zamietnutá a odôvodnenie nedáva odpoveď ani na základné otázky, ktoré žalobca napádal. Z tohto dôvodu mal za to, že bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces. Súd prvej inštancie v odôvodnení neuviedol, aký záver prijal vo vzťahu k spornej skutočnosti, či všetko pracovné náradie bolo prevezené naspäť do priestorov kotolne, hoci svedecké výpovede svedčia v prospech tvrdení žalobcu. Súd prvej inštancie sa s týmito bližšie nezaoberal. Poukázal na výpoveď žalovaného na pojednávaní 22.11.2022. Pokiaľ ide o svedka A., ktorý na pojednávaní 14.02.2023 uviedol, že tam boli murárske veci ako fangľa, vodováha, nejaké trúbky, hobel, pričom tam neboli elektrické veci, tento svedok je zaujatý, pretože poprel vyloženie vecí, ktoré uviedol aj sám žalovaný. Svedok C. na pojednávaní 22.11.2022 vypovedal, že pri prevoze náradia, ktoré zložil u žalobcu, sa mala nachádzať fleksa, kladivo, vodováha nejaké 2, nejaká keľňa, kýbeľ, na nič iné si nespomína.

Z elektrických vecí označil tento svedok fleksu, vydania ktorej sa žalobca nedomáha. Jeho výpoveď nepriamo potvrdzuje, že tieto veci neboli z kotolne vyvezené. Vzhľadom na to v odôvodnení absentujú skutkové závery súdu prvej inštancie, aké náradie sa nachádzalo v kotolni na základe vykonaného dokazovania. Ďalej sa súd prvej inštancie nevysporiadal s tým, kde zmizlo vyložené lešenie a kde sa nachádza zvyšok nevyloženého lešenia. Bolo totiž preukázané, že žalovaný dňa 24.04.2021 vyložil aj trúbky lešenia v počte 4 až 6 ks a viacerými svedeckými výpoveďami bolo preukázané, že toto lešenie tam zostalo aj po odchode žalobcu. Žalovaný mal zodpovednosť za veci žalobcu z dôvodu, že ich neoprávnene niekoľko mesiacov zadržoval, nevydal ich žalobcovi v primeranej lehote od momentu, keď ho tento o to požiadal. Takéto správanie musí mať za následok jeho zodpovednosť za to, že veci mal riadne odovzdať žalobcovi a že ich mal odovzdať všetky. Nikto v konaní netvrdil, že došlo k odcudzeniu alebo k strate vecí v dôsledku konania tretej osoby, ako to nepriamo naznačil súd prvej inštancie. Bolo sporné, či sa tieto veci nachádzajú v kotolni, či boli všetky vyložené pred kotolňu a čo sa stalo s vecami, čo ostali pred kotolňou (veci, ktoré si žalobca neprevzal). Súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil. Žalobca trvá na tom, že žalovaný bol povinný odovzdať napríklad preberacím protokolom náradie, nie ho len tak vyhodiť pred kotolňu, ale k riadnemu odovzdaniu nedošlo. Bolo preukázané, že žalovaný žalované veci žalobcovi nevydal. Sám žalovaný v rámci výsluchu na okresnom úrade prehlásil, že veci žalobcovi vydá. Časť z nich žalobcovi vydal 24.04.2021. Pokiaľ ide o rozsah vecí, žalobca v SMS správe zo dňa 17.02.2021 vymenoval, aké veci žalovaný zadržáva, pričom pri pohľade na fotografiu vyložených vecí, je zrejmé, že žalovaný mu všetky veci nevydal. Keď nedošlo k vydaniu všetkých vecí, žalobca privolať polícia. Súd prvej inštancie neskúmal motív podania žaloby ani uvedené skutkové okolnosti a tieto nevyhodnotil. Samotné konanie žalovaného, ktorý mesiace nekomunikoval, nedvíhal žalobcovi telefón, neodpovedal na správy, vyvoláva pochybnosti. Je nesporné, že doposiaľ nedošlo k riadnemu odovzdaniu minimálne lešenia a jeho príslušenstva. Poukázal na výpoveď svedkyne O., ktorá dosvedčila, že žalobca, keď si prišiel prevziať veci, ihneď uviedol, že tam nemá všetko. Záver súdu prvej inštancie o tom, že bolo preukázané výsluchmi svedkov E. C. F., C. A. a nebohého D. N., ktorý ako svedok ani nevypovedal v konaní pred súdom, že z priestorov kotolne boli vyložené všetky žalobcove veci a žalovaný iné veci titulom bezdôvodného obohatenia nezadržáva, je s poukazom na výpovede svedkov nesprávny.

6. Žalovaný sa písomne vyjadril tak, že s odvolaním nesúhlasí a navrhol ho zamietnuť, rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť. Uplatnil si nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Odvolanie neobsahuje žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy. Sú v ňom skutočnosti, ktoré boli pred súdom prvej inštancie vyvrátené a spochybnené. Nevidel žiaden dôvod opätovne sa k týmto skutočnostiam osobitne vyjadrovať. Uplatnil si trovy odvolacieho konania.

7. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, preskúmal vec v intenciách ustanovení

§ 379 a § 380 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), t. j. v medziach podaného odvolania a jeho dôvodov.

8. V zmysle ustanovenia § 385 ods. 1 CSP nebolo potrebné na prejednanie odvolania žalobcu nariaďovať pojednávanie.

9. V zmysle § 378 ods. 1 CSP na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

10. Odvolací súd je v zásade viazaný odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP).

11. Odvolací súd je rozsahom odvolania viazaný okrem prípadov, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu (§ 379 písm. c/ CSP).

12. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

13. Žalobca uplatnil vo svojom odvolaní odvolacie dôvody spočívajúce v tom, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil (§ 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ CSP).

14. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle § 365 ods. 1 písm. b/ CSP treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

15. Podstata odvolacieho dôvodu vyplývajúceho z ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) spočíva v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania dôsledkom čoho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, alebo vyplynuli z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

16. Nesprávne právne posúdenie veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP) je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd prvej inštancie aplikuje na zistený skutkový stav nesprávny právny predpis a tiež vtedy, keď síce aplikuje správny právny predpis, avšak tento nesprávne interpretuje.

17. Po preskúmaní veci odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie nevyhodnotil vec podľa ustanovení zákona, ktoré bolo potrebné na vec aplikovať. Preto podľa § 382 CSP vyzval strany sporu, aby sa písomne vyjadrili k aplikácii § 126 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) na vec.

18. Podľa § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávnom zadržuje.

19. Žalobca sa k výzve súdu písomne vyjadril tak, že na dané zákonné ustanovenie poukazoval už v prvoinštančnom konaní a v tomto smere poukázal na nesprávnosť právneho záveru súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie nesprávne aplikoval pri rozhodovaní zákonné ustanovenia upravujúce

bezdôvodné obohatenie, hoci žaloba bola prostriedkom ochrany vlastníckeho práva, išlo o reivindikačnú žalobu a súd prvej inštancie mal posúdiť dôvodnosť žaloby v intenciách tohto hmotnoprávneho ustanovenia. Domáhal sa aplikácie § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka v súdnom konaní.

20. Žalovaný sa k výzve súdu písomne vyjadril tak, že použitie § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka na vec považuje za neopodstatnené a navrhol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť.

21. Po preskúmaní veci odvolací súd zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

22. Predmetom konania bol nárok žalobcu na vydanie špecifikovaných hnutelných vecí (ďalej aj „náradie“) vo vlastníctve žalobcu, ktoré si zložil u žalovaného v priestoroch tzv. kotolne na ul. SNP, žalovaným, ktorý ich mal podľa tvrdení žalobcu neoprávnene zadržiavať (bez akéhokoľvek právneho titulu) a odmietol mu ich na požiadanie vydať.

23. Reivindikačnou žalobou podľa § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá má charakter žaloby na plnenie (§ 137 písm. a/ CSP) sa vlastník domáha vydania veci od osoby, ktorá má túto vec u seba. Vindikačná žaloba môže byť úspešná ak: a/ vec sa nenachádza vo faktickej moci vlastníka, ale v moci inej osoby, ktorá predmetnú vec odmieta vydať, b/ žalovaný má vec u seba, a preto má možnosť vydať vec vlastníkovi, c/ vec, o vydanie, ktorej sa žiada, je v žalobe individualizovaná takým spôsobom, aby ju bolo možné odlíšiť od ostatných vecí, najmä od vecí rovnakého druhu, d/ žalovaný zadržiava vec protiprávne, teda bez existencie záväzkového právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným (resp. po jeho zániku), e/ vlastník preukáže existenciu vlastníckeho práva k veci, o vydanie, ktorej žiada.

24. Ako je uvedené vyššie, jedným zo základných predpokladov úspešnosti žaloby na vydanie veci je okolnosť, že žalovaný má spornú vec ku dňu podania žaloby neoprávnene u seba. Žaloba nemôže úspešne smerovať proti tomu, komu bola vec pôvodne odovzdaná, ak ju už nemá u seba. Proti tejto osobe môže vlastník uplatniť iba iné právne nároky, najmä právo na náhradu škody podľa § 420 a nasl. Občianskeho zákonníka, prípadne nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka. Vlastník by sa mohol náhrady škody domáhať na tom skutkovom základe, že ten, kto vec neoprávnene zadržiaval, vlastníkovi spôsobil škodu jej stratou alebo zničením. Žaloba, ktorou sa po neúspešnom uplatnení reivindikačnej žaloby vlastník veci domáha peňažnej náhrady, nemá už charakter vlastníckej žaloby, nie je spôsobilým prostriedkom k opätovnému uchopeniu držby a obnoveniu výkonu vlastníckych práv k predmetnej veci (I. Fekete, M. Feketeová, Občiansky zákonník, Prehľadný komentár, EPOS, Bratislava, 2012 str. 272). Je pravdou, že žaloba na vydanie veci môže konkurovať žaloba na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorá uľahčuje dôkaznú situáciu oprávneného, pretože stačí, aby žalobca preukázal, že žalovaný na jeho úkor získal bezdôvodné obohatenie niektorým zo spôsobov uvedených v § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka; svoje vlastnícke právo k veci preukazovať nemusí. Tomu však musí zodpovedať aj petit žalobného nároku.

25. Odvolací súd v tomto smere poznamenáva, že je obvyklá prax, keď sa z dôvodov procesnej ekonomie nárok na náhradu škody pripojí k vindikačnej žalobe formou tzv. eventúálneho petitu (žaloba na zaplatenie náhrady škody pre prípad, že povinnosť vydať vec nebude možné uložiť).

26. V súdnej veci na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie správne konštatoval, že výsluchmi žalovaného, svedkov E. C. F.,

C. A. a z výpovede D. N. (z vyšetrovacieho spisu OR PZ Nové

Mesto nad Váhom, odbor poriadkovej polície, OO PZ Nové Mesto nad Váhom

ČVS: ORP-246/NM-NM-2021) bolo zistené, že po vyložení vecí z priestorov kotolne dňa 24.04.2021 v priestoroch kotolne nezostali žiadne veci, ktoré tam boli prinesené žalobcom. Žalobca tvrdil, že u žalovaného, v kotolni, po dni 24.04.2021 (kedy mu bola časť náradia vyložená bez zabezpečenia pred priestory kotolne), zostali ďalšie hnutelné veci, ktorých vydania sa vo vzťahu k žalovnému domáha v tomto konaní. Žalovaný v priebehu konania tvrdil, že všetky veci, ktoré mal žalobca u žalovaného, boli dňa 24.04.2021 vyložené pred kotolňu, boli dané k dispozícii žalobcovi a v priestoroch kotolne nezostali žiadne veci žalobcu. Svedok E. C. F. na pojednávaní 22.11.2022 uviedol, že všetky veci, ktoré boli u jeho otca (žalovaného), vyložili. Svedok C. A. na pojednávaní súdu dňa 14.02.2023 uviedol, že vtedy vyložili všetky veci, pričom prešiel celú kotolňu.

Z podaného vysvetlenia neb. D. N. v trestnom konaní vyplýva že dňa 24.04.2021, keď vynášali žalobcoví veci z kotolne, veci, ktoré vynosili, boli všetky žalobcove, čo našli v kotolni.

27. Na základe uvedeného možno konštatovať, že žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že by v kotolni, resp. inde u žalovaného fyzicky, reálne zostala ešte nejaká jeho hnuiteľná vec. Naopak, predmetnými výpoveďami svedkov bolo zistené, že u žalovaného - po vynosení vecí žalobcu dňa 24.04.2021 pred priestory kotolne, žiadne hnuiteľné veci žalobcu nezostali. Na uvedenom nič nemení fakt, že svedkovia sa nezhodovali v tom, aké konkrétne náradie v ten deň pred kotolňu z týchto priestorov vynosili, resp. si toto nepamätali, pretože zhodne všetci uviedli, že po vynosení vecí, už v priestoroch kotolne žiadne veci žalobcu nezostali. Taktiež výpoveď žalobcu a svedkyne O., že žalobcoví pred kotolňu 24.04.2021 neboli vyložené všetky veci, ktoré mu vlastnícky patrili, nepreukazuje, že by sa v priestoroch kotolne (alebo v iných priestoroch žalovaného) ešte nejaké ďalšie veci žalobcu nachádzali.

28. Už len vzhľadom na túto skutočnosť bol potom vecne správny záver súdu prvej inštancie (i keď založený na nesprávnom právnom posúdení veci) o tom, že žaloba na vydanie vecí nie je dôvodná, keďže nebol splnený jeden zo základných predpokladov pre jej úspešnosť, a to preukázanie zo strany žalobcu, že označené veci sa nachádzajú u žalovaného. Pretože žalobca si žalobou neuplatnil nárok na zaplatenie peňažnej náhrady za žalovaným nevydané veci titulom náhrady škody alebo vydania bezdôvodného obohatenia, nebol dôvod zaoberať sa otázkou zodpovednosti žalovaného za uložené veci a súd prvej inštancie správne postupoval, keď žalobu zamietol. Z tohto dôvodu neobstojí odvolacia námietka žalobcu, týkajúca sa nedostatočne zisteného skutkového stavu veci, keďže v konaní boli zistené skutočnosti v rozsahu dostatočnom pre rozhodnutie súdu.

29. I keď súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, toto pochybenie odstránil odvolací súd v odvolacom konaní a odvolacie námietky žalobcu ohľadne nesprávneho právneho posúdenia veci súdom prvej inštancie a nedostatku odôvodnenia napadnutého rozsudku tak boli zohľadnené.

30. Za skutkovo a právne správny považuje odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch o náhrade trov konania a o svedočnom, o ktorých rozhodol súd prvej inštancie, vychádzajúc zo zásady zodpovednosti za výsledok (zásada úspechu) a miery úspechu, pričom svoje rozhodnutie zrozumiteľne odôvodnil.

31. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

32. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

33. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

34. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

35. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

36. Keďže žalovaný bol v odvolacom konaní plne úspešný, odvolací súd mu podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP vo vzťahu k žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

37. O výške náhrady trov odvolacieho konania žalovaného rozhodne v súlade s § 262 ods. 2 v nadväznosti na § 251 CSP súd prvej inštancie.

38. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP):

- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP)

- dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu

b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

- dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP)

- dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP)

- v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 CSP)

- dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).